

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt — kr.

Egyes szám ára 6 kr.

Megjelenik hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZEKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden egyszeri közlés után 30 kr bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő hirdeményeket árkedvezményben részesít a kiadóhivatal.

A „Nyílt tér“-ben közlendő cikkekért soronként 10 kr fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT
Ifj. Dobay János szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT
Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségben, az előfizetések, hirdetmények, nyílttéri cikkek stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

Felhívás előfizetésre.

A „Szekelyföld“ című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak leküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Szekelyföld“ kiadó-hivatala.

Legyünk igazságosak.

E hó 8-án jött el az országos függetlenségi párt végrehajtó bizottságának egyik megbízottja: Ugron Gábor, Kézdi-Vásárhelyre, hogy elmondjon sok oly, a valóságnak meg nem felelő dolgot, mely egyenesen és kizárólag a kortesfogásnak legkirívóbb jellegével bír.

Mi, kik a hazai eseményeket kiváló figyelemmel szoktuk kísérni, nagyon elcsodálkoztunk azon, hogy egy hónapja szájából ilyesféle hangokat is lehet hallani. S nem nagyitunk, midőn azt mondjuk, hogy az igazságnak nevében tiltakoznunk kell Ugron Gábor képviselő urnak ama enuntiatióján, mit a szabadelvű-párt s az ország kormánya

ellen f. évi május 8-án nyílt helyen sa egybegyűlt polgárközség előtt mondtott.

Megbotránkozással hallgattuk végig ama vádakat, melyeket az ország kormányától le az utolsó közszolgálatban álló honfiára szórt. Elszorult keblünk, hogy oly férfi, kia haza érdekében hitva van az igazság mérlege szerint mondani ítéletet, annyira megfélekedzett e tisztéről.

Városunk polgárainak tiszta jelleme, józan esze s kifogástalan honfiai érzelme igen jól tudja immár a közelmúlt tapasztalataiból, hogy az oly beszédek minő értékkel bírnak. Ismerik jól a nagyhangú mondások becsét s épen ezért nincs okunk kételkedni, hogy Ugron Gábor képviselő urnak kortes-szónoklata semmi benyomást nem tett szabadelvű polgártársainkra. S tulajdonképen nem is azon körülmény iratja velünk e sorokat, hogy talán minket az Ugron ur beszédének valótlanságai félelembé ejtettek volna, hanem ennél sokkal fontosabb kötelesség parancsolja, hogy nagyhangú mondásai, vádjai közül csupán a minket kézdívásárhelyieket leginkább érdeklő, a Romániával meg nem kötött vámszerződést illetőleg mondottakat szállítsuk a maguk értékére.

Azt mondja Ugron G. a tényekkel meg nem egyező beszédében a többek

között, hogy: „a jelenlegi kormány hibáján mult el az is, hogy a Székelyföld gazdalközségét s Kézdi-Vásárhely iparát egy a Romániával meg nem kötött vámszerződéssel oly helyzetbe hozta, hogy már a Székelyföld gazdasága, de kivált ipara a tönkrejutás szélén áll. Lehet-e, szabade ily kormányt szavazataikkal pártolni, mely ma már itt in specie kimutatta, hogy a gazdát és e kerületben különösen az iparost készakarva megfosztotta megélhetési módjától?“

Alig hisszük, hogy Ugron Gábor az előbb idéztük szavait nyugodt lelkiismerettel s nem kortesfogásból mondta volna.

Mi azonban — kik ezen igen fontos vitális érdekünkben előforduló legkisebb mozzanatot sem hagytunk figyelmen kívül; kik többször értesítettük polgártársainkat a szerződési tárgyalások folyása és a szerződés megkötéséről; s végre kik mindent elkövettünk a sajátban arra, hogy a romániai piacról kisorsult iparosaink a hazában leljék meg ama piact, ahol árúikat eladhatják — Ugron Gábor állításait kénytelenek vagyunk a tényekkel meg nem egyezőnek nyilatkoztatni ki. Mert hisz emlékezhetnek igen jól városunk polgárai, hogy a romániai vámszerződés tárgya-

lásai több hónapon át folytak eredménytelenül. Kormányunk a legvégső engedményekig ment Romániával szemben. De midőn látta, hogy Románia kormánya a mi gazdáink és iparosaink megkárosítását kívánja, ekkor bizony azt mondta: Maradjatok magatoknak, majd teremtünk mi a mi buzánknak, marhánknak, iparunknak más piact; meglátjuk, hogy ki bánja meg. Így tett és nem másképen a magyar kormány.

Kérdjük már most: hibázott-e ezzel a kormány, hogy nem ment bele oly szerződéskötésbe, mely iparosainkat csakis akkor sújtotta volna igazán? Mi azt mondjuk: nem.

S midőn ezen helyzet beállott, hogy t. i. a vámszerződés nem volt megkötendő, nem-e a magyar kormány gondoskodott arról, hogy iparosainknak piacta legyen? Erre a feleletet megadják maguk iparos polgártársaink.

A népfölkelési szerelvények készítésének révén nem-e pár ezer frt (15—20 ezer frt) értékű munka jutott helybeli iparosainknak? Vajjon az, hogy az egész hazában kiosztott munkadíj között e város kapott legtöbbet, nem a magyar kormány érdeme és figyelmének köszönhető-e?

Gondolják meg azért jól polgártársaink, hogy Ugron Gábor fenti szavai komolyan voltak-e mondva?

A „Szekelyföld“ tárczája.

Emlékeimből.

VI.

Egy színész nő.

(Vége.)

Laura, rosszullete csak muló baj volt. Már másnap vidám kedéllyel fogadtott. A világot sem említettem volna a Korondi Gyulával folytatott beszélgetést, hanem titokban erős figyelem alá vettem, hogy minő hatással volt rá az ifju vallomása. Nekem ugy remlett, hogy Laurára mély benyomást tett a Korondi Gyula őszinte nyilatkozata, s szőrazottóságából s ábrándos pillantásaiból azt véltem következtethetni, hogy az én imádozt bálványom meleg érdeklődést táplál az ifju iránt. E felfedezés lesújtó hatással volt szívemre, de volt annyi józan eszem, hogy beláttam Laura iránt való gyermeki szenvedélyem örültségét s hogy nekem igényem sem lehet reá. Egy pár napi erős küzdelem után elhatároztam, hogy magamat alárendelem Laura boldogságának s végleg lemondok róla, s ezen gondolat, ezen nagylelkű áldozat kimondhatlan nyugalommal töltte el keblemet.

Korondi Gyula a vallomás után naponkint meglátogatta Laurát.

Ehhez nem kellett magyarázat; világosan állt, hogy Laura a történetek után csak abban

az esetben fogadható el Korondi látogatásait, ha már előbb a felajánlott házasságot elfogadta.

Éreztem, hogy itt már réam többé szükség nincs; két szerető szívnek tanura nincs szüksége. Tehát csak nagy ritkán látogattam el Lauráékhoz. A szép leányka mindig örömmel fogadott; gyöngéd szemrehányásokat tett, hogy egy idő óta egészen elhanyagolom, s kért, hogy jöjjelek el mindennap, mint eddig, hisz »Gyula« is ugy szeretne körében látni. Ez a bizalmas »Gyula« szó tördőfésként hatott szívemre, mi csak azt bizonyította, hogy nem törődtem belé eléggé a lemondásba; hanem leküzdve kellemetlen érzéseimet, vidám arcot mutaték.

Laura kéro szavainak s kedves mosolyai csábjának nem tudtam ellentállani; ismét mindennapos levék házuknál. Láttam azt a mély, igazi szerelmet, mely a két ifju szív között kifejlődött s napról napra erősebbé lett; tanuja valék azon apró gyöngédségeknek, mikkel egymást elhalmozák; láttam azt a le nem írható édes mosolyt az ajkakon s azt a delejes sugárt a szemekben, miket a tiszta, szűzies szerelem szül; szenvedtem, mint egy martyr, de soha egy vonás sem árulta el arczomom, hogy vihar dul keblemben.

A városban gyorsan elterjedt a hir, hogy Korondi Gyula nőül veszi Laurát. A rosszakaratu tömeg gunyos kárörömmel, a jobb

indulatu rész megöröksenvesen fogadta. Amazok azt állíták, hogy Korondi Gyula ezen ténye által igazolta, hogy a színész nővel csakugyan bűnös viszonyban állott s hogy igazak azon mendemondák, mik Lauráról szárnyaltak; az elfogulatlanok meg helyeselték Korondi eljárását: hogyha egy szegény ártatlan leányt kompromittált, adja vissza becsületét s házasság által tegye jóvá hibáját.

Az iskolában . . . nő még csak ott volt igazi dolog. Az ifjuság csak most érte el a lelkesültség tetőpontját. Két napig nem beszéltek egyebet a Laura házasságánál. Az ifjuság tüntetni fog minden lehető eszközzel a menyegző napján; lesz zene, ének, szónoklat, fáklyás menet stb. stb.; olyant még nem látott és nem is fog látni N . . . városa. Laurát és Korondi Gyulát még az utcán is megéljenzették, ugy, hogy végre szegény leányka kénytelen volt kerülő utakon menni a színházhoz.

Ezek voltak Laura legboldogabb napjai. Gyönyörű arca sugárzott az örömtől, a mint az utcákon végig meuve, ismét élvezheté az emberek tiszteletét, melynek elvesztése annyi szenvedést okozott volt neki. A szinpadon ismét arathatta babérait, s most már az egész község osztotta a nagyszavú diákság lelkesültségét. Az a kis primadonna, ki egykor oly nagyon megsértette Laurát, elhagyta a társulatot, s ismét megjelentek a

kartársak ajkain azon édes mosolyok, melyek a község kegyeltjét méltán megilletik.

Sokat beszéltek Korondi Gyula házasságáról; egyik rész helybenhagyta, a másik meg elítélte; de tán rajtam kívül senkinek sem jutott eszébe, hogy mit fog mindehhez mondani Korondiné, e büszke, gögös nő.

Én, a mennyire képes valék megítélni, meg valék szentül győződve, hogy soha semmi szín alatt nem fog e házasságba beleegyezni. Azt is tudtam, hogy Korondi Gyula nagyon szereti anyját és engedelmeskedik neki. Ilyen körülmények között tehát nem tarthatam olyan bizonyosnak e frigyet, mint az én könnyen lelkesülő tanuló társaim s velük együtt a n . . . i társadalom nagy része.

Meglátogattam Béla barátomat sigyekeztem tőle kitudni, hogy tudja-e már édes anyja a készülöben levő házasságot, s ha igen, mit szól hozzá.

Béla szokott őszinteségével elmondotta, hogy Korondiné mindent tud. Gyulával volt már e felett egy heves jelenete, de ő határozottan kinyilatkoztatta, hogy szándékáról semmi áron le nem mond. Inkább életétől válik meg, mint Laurától.

Korondiné megvetőleg hallgatá végig fiát s csak a végén szólalt meg hideg, metsző hangon:

— Az olyan személyek szerelmét pénzzel és nem házassággal szokták megfizetni. Ha

Még sok szó férne ama kortesbeszédhez, de az itt elmondottakat is csupán azért ujtítottuk fel, hogy általa polgártársaink figyelmét felhívja, arra kérjük, hogy nagyhangú és mellettverdeső beszédekre semmit se adjanak, hanem kövessék azt, ami hazánk, városunk és mindnyájunk jóllétének előmozdítására czéloz.

R-r.

Társadalmi bajaink.

(Folytatás.)

A luxusnak minden apróbb ferdéségére nem szándékozván reflectálni, melőzőm a csekélyebbeket. Egyről azonban meg kell emlékezni, mely csak az utóbbi évtízben terjedt el, s mely a kegyeleti érzés révén hova-tovább nagyobb tért foglal el. A temetés alkalmával a koporsókra rakni szokott koszorúk özönéről van szó.

Mentsen Isten, hogy valakinek kegyeleti érzését sérteni akarnám; sőt megkövetelem, hogy minden jellemes ember tartsa illő tiszteletben. De én a Bécsben csinált koszorút nem tartom a kegyeleti érzés lerovására elmaradhatatlan szükségességnek. Még ha a természet kebelén nőtt virágokból font koszorúkkal akarnánk elhunyt szeretteink emlékének adózni, volna értelme. De a csinált koszorúért évenként több százezer forintot küldünk külföldre s a koszorúkat a földgyomra rövid időn teljesen megemészti. Van egy gyár Bécsben, mely évenként koszorúkból százezer forintnál többet vesz be. Tehát a koszorúk ára is kívándorol tőlünk.

Ezen százezerekkel hány szegény, szűlőtlen árvának adhatnánk neveltetést, hány szerencsétlen öregnek menedéket, s hány eloláhosodott testvérünket válthatnók meg, ha az E. M. K. E.-et pártolnók vele! Bizony-bizony kegyeleti érzésünknek méltóbb módon adnánk kifejezést, ha a sirkoszorúk árával a haza, az árvák felsegítése és a szegények nevelésének oltárán áldoznánk. Csak volna elég erkölcsi bátorsága az előítéletekkel szembeszállani néhány előkelő családnak s mellőzné a sirkoszorúkat, hiszem, rövid időn visszaállna a régi állapot.

Társadalmunk bajai között nem utolsó helyen áll az ösíséghez minden czafrang-

jával való ragaszkodás. Ez fajunknak általában betegsége, de a székelyeknél, s főleg Háromszék megyében, speciális kóros állapot. Hiában van az anyagi tönk szélén, hiában kell még a megélhetés gondjával is küzdeni, ha ösíségről, rangról van szó, ott nem enged.

Innen magyarázható, hogy az iparos és kereskedői pályától, mely ma már egy család existenciáját tisztességes módon képes biztosítani, irtóznak. Innen van, hogy az ipar-, felső nép- és reáliskolák néptelenek, míg a gymnasiumok maig is igen népesek. De hogy is vonzódjék az iparos pályára azon, öseinek 7 szilvafájával dicsekedhető ifju, kit azon figyelmestétessel visznek iskolába, hogy ha nem tanul, mesterségre adják?

De hogy közelebbi példával szolgáljak, a kézdivásárhelyi felső-népiskolát végzett hány tanulóbból lett iparos? Pedig az egyenesen az értelmes iparosok számát szaporítani volna hivatva. Legtöbben, kik végeznek itt, tanítóképzőbe vagy reáliskolába mennek. Népünk betegsége, hogy inkább kinlódik pár száz forintért mint hivatalnok, mintsem függetlenül éljen, de iparosnak hívják.

Hiában, ösiség, rang s czim ellene szólnak a realismus felkarolásának, de meg is bénítják, hogy a nyugoti civilizált és mégis gazdag népek sorába emelkedhessünk.

Vagy mit gondolnak az iparos és kereskedői pályától irtózók, hogy az 1870. évi vereség óriási hadi sarcsának oly rövid időn történt kifizethetőségét minnek köszöni Franciaország? Az ipar felkarolásának. Oda küldötték iparczikkéért pénzüket a más nemzetek, hogy a francziák kifizessék a rájuk rótt hadi sarcsot a németeknek.

Általában szomorú dolog, hogy „nincs érzékünk az ipar iránt és nem tudunk erős, tekintélyes polgári osztályt teremteni, mert mindenki, ki vagyonra tesz szert, professióját elhagyja, polgári foglalatosságát szegyenli, nemességet keres s birtokot szerez, hogy tekintélyes polgárból törpe nemeske legyen, s a helyett, hogy egy pár nemzedéken át folytatván polgári hivatását, nagy házak keletkezzenek, ilyen új családok a második, harmadik nemzedéken czimes proletárokká válnak” — mondja Trefort. Tehát a meggazdagodott iparos is nemeske akar lenni; hogy legyen iparos ennél fogva a gentry?

A czimkérdés egyik elfajulása népünk

gondolkozásának. Ma már a hivatalnok, ügyvéd, orvos, gyógyszerész mind nagyságos ur; a tanító apprehendál, ha nem tanárnak szölitják, s a mesterember zokon veszi, ha nem tekintetes urazzák. Nőt, ha varróleány, akkor sem „illik” nagysádnak nem szölitni. Innen van az, hogy a valódi nagyságosokat nem tudni, hogy szölitse az ember.

(Folyt. köv.)

Cato.

Országgyűlés.

A képviselőház május 6-ik ülésében tárgyalás alá vétetett a házszabályok módosítása czéljából kiküldött bizottság javaslata.

Dárdai Sándor részletesen ismerteti a javaslat tartalmát s azt elfogadásra ajánlja.

Apponyi Albert gróf az igazolási eljárást illetően kijelenti, hogy minden törekvés, mely lényegileg pártférfiakból álló bizottság kezébe akarja letenni a bíráskodás jogát, czélt elérni nem fog. Az előadott beszédre megjegyzi, hogy abból, hogy a házhoz kevés kérvényadatik be, nem következik az, hogy kevés a választásoknál a visszaélés, de következik az, hogy a közönség nem fordulhat olyan bírósághoz, a melyhez bizalmas nincs. (Élénk helyeslés balfelől.) De mert a javaslat olyan sokféle szempontból bírálandó, jobbnak tartja megjegyezéseit a részleteknél megtenni. (Helyeslés balfelől.)

Irányi D. kijelenti, hogy a bíráló bizottságról szóló rész tárgyalásánál lesz alkalma a maga és társai nevében határozati javaslatot benyújtani. A javaslat általánosságban, valamint a 23-ik szakaszig elfogadtatván, annak második részénél, mely az igazolásról szól, Irányi Dániel a következő határozati javaslatot terjeszti elő: A képviselőház utasítja a kormányt, hogy törvényjavaslatot terjesztszen elő állami főtörvénysszék felállítására iránt, mely a polgárok alkotmányos jogain ejtett sérelmek, különösen a választói jogosultság tárgyában emelt panaszok, valamint a kifogás alá eső képviselőválasztások esetében jogérvényesen ítéljen. (Élénk helyeslés a szölső balon.)

Tisza Kálmán miniszterelnök élénk tetzés között utasította vissza előtte szóló Herman vádjait és czáfolta meg az Irányi által elmondottakat, s kérte a szakasz változatlan elfogadását. A ház mellőzte Irányi határozati javaslatát.

A képviselőház május 7-iki ülésében következett a házszabályok átvizsgálásáról szóló javaslat tárgyalásának folytatása.

Horváth Lajos szerint a kiküldött bi-

zottság által előterjesztett javaslat sok helyes intézkedés mellett egy kardinalis bajban szenved, t. i. abban, hogy a bíráló bizottság szervezetét egészen érintetlenül hagyja. Így a kilencz bíráló bizottság jövőre is az marad, ami eddig volt: a mindenkor többség által kénye-kedve szerint összeállított pártbíráóság.

A saját és elvarárai indítványát benyújtja.

Utasítsa vissza a bizottsághoz a képviselőház a javaslat második részének a bíráló bizottságokról szóló III-ik fejezetét azon utasítással, hogy ez a következő vezérelvek alapján sürgősen dolgozza át s eljárásának eredményéről mielőbb jelentést tegyen:

1. Alakulás után a ház a végleg igazolt képviselők közül 42 bíráló bizottsági tagot választ.

A választás szavazatlapon által eszközöletik. A beadott szavazatlap csak 21 nevet tartalmazhat.

Ugyazon alkalommal a ház a végleg igazolt képviselők közül 7 bíráló-bizottsági elnököt választ szokott módon szavazatlapon által.

2. A megválasztott elnökök és tagok a választást követő 3 napon belül, a ház elnöke által kitűzött időben és helyen s annak elnökele elatt összülést tartanak.

Ezen összülésben annyi bíráló-bizottság alakittatik, a hány a kérvény és választási jegyzőkönyv, mely elintézésre vár és pedig a következők módon:

Az elnök szekrénybe zárván a 42 tag neveit egymás után 6—6 nevet kihuz. Minden kihuzott 6 név egy-egy bíráló bizottságot képez.

3. Az ekként megalakult bíráló-bizottságokban az elnöki teendőket a ház által választott 7 elnök teljesíti s pedig mindenik elnök az összes bíráló-bizottságok hetedrészében.

Az, hogy melyik elnök melyik hetedrésznek lesz rendes elnöke, az összülésben sors-huzás által állapittatik meg.

Hoitsy Pál, Dárdai Sándor, Fenyvessy F. és Ernuszt Kelemen felszólalásai után Tisza Kálmán többek között a következőket mondá:

Mindenekelőtt azt kívánom megjegyezni, hogy ha valaki ösztönén és komolyan akarja a visszaéléseket megszüntetni, annak azt a javaslatot el kell fogadni, különben nem ösztöne és nem komoly. Mert hiszen vissza-élések megszüntetésének eszközeiről még máskor is lesz szó, olyan eszközökről, melyeket a tulajdon talán nem fog helyeselni.

Akarnak-e tehát nekünk jogot adni, — pedig ha önöknek van joguk, nekünk is lesz,

— választ sokkal lágyabb hangon Korondiné. — Nem akartam a részletekbe bocsátkozni, miután az én legföltettebb családi titkaimat képezik, de látom, el kell mindent mondanom, nehogy ön azt higgye, hogy tén- engem gőg vezérelt abban, hogy e házasságot megakadályozzam. Nem, gyermekem, az ön személye ellen semmi kifogásom, de van- nak — fájdalom — ennél sokkal hatalmasabb akadályok. Elmondom, hallgasson rám, s aztán határozzon.

Korondiné hosszu szünetet tartott s aztán előbbi hangján folytató:

— Ős a világ nagy része azt hiszi, hogy családunk gazdag, pedig ha e pillanatban vagyonmérleget csinálnánk, higgye el, Gyula szegényebb volna, mint az utszéli koldus, mert az legalább alamizsnáját azon nyugodt öntudattal költheti el, hogy nem a másét költi el. Családi vagyonunkat annyi adósság terheli, hogy jelenleg nincs egy talapalattnyi föld, mit joggal magunkénak nevezhetnénk.

— Oh, asszonyom! — kiáltott fel csengő hangon Laura — hitte-e egy perczig is, hogy én Gyulát vagyonáért szeretem?

— Nem, gyermekem, én nem tettem fel örül ezt, de nem is épen ebben rejlik a legnagyobb akadály. Elmondom mindent; hallgasson végig türelemmel. Fiam nem volt ön iránt elég őszinte; neki már jegyese volt, mikor őnt megismerte.

Egy halk sikoly árulta el azon fájdalmat, mit Laurára e közlés gyakorolt. Korondiné könyörtelen hangon folytató:

rendeljem a kényszerűségnek, mert két szeretett lény boldogságáról volt szó.

Visszafojtott lélegzettel hallgatóztunk. Szívzakgató zokogás ütö meg füleinket. Laura sirt.

— Nem, asszonyom, — fuldokolá a szegény leány — ne kívánja tőlem ezt az áldozatot. Nem tehetem, nem tehetem. Ha Gyulát el kell veszítenem, utána szakad szívem.

— Meg kell lenni, kisasszony — szölt rideg hangon Korondiné. — Ha szerelmé oly nagy, a mint mondja, kell tudnia áldozatot hoznia azért, kit szeret. Vagy romlásba akarja őt dönteni? Önnek még ez éjjel távoznia kell.

— Irgalom, asszonyom! — nyögé Laura. — Mi lesz akkor velem!?

— Ön feledni fog, s még mással boldog lehet, de Gyulát szerelmével örökre megsemmisíti. Ön Gyulával úgy sem lehetne boldog; az ön érzékeny szíve egy perczig sem tudná a szerelem boldogságát élvezni azon tudat miatt, hogy tönkre tette azt, kit szeret. Ezen önvád mint sötét rém maradna mindig kettőjük között, mely megmérgezné minden perczüket.

— De, asszonyom, — hangzott bánatosan Laura szava — én szegény, de becsületes leány vagyok s nem látom át, hogy miért tenném Gyulát szerencsétlenné, ha nőül veszek. Ha talán nem vagyok is épen hozzá méltó feleség, de ő szeret engem s én érzem, hogy boldoggá fogom őt tenni, s ez tán képes lesz feledtetni azon ölnyöket, mik egy más, fényesebb házassággal jártak volna.

— Gyermekem, ön még nem tud mindent

rendeljem a kényszerűségnek, mert két szeretett lény boldogságáról volt szó.

Visszafojtott lélegzettel hallgatóztunk. Szívzakgató zokogás ütö meg füleinket. Laura sirt.

— Nem, asszonyom, — fuldokolá a szegény leány — ne kívánja tőlem ezt az áldozatot. Nem tehetem, nem tehetem. Ha Gyulát el kell veszítenem, utána szakad szívem.

— Meg kell lenni, kisasszony — szölt rideg hangon Korondiné. — Ha szerelmé oly nagy, a mint mondja, kell tudnia áldozatot hoznia azért, kit szeret. Vagy romlásba akarja őt dönteni? Önnek még ez éjjel távoznia kell.

— Irgalom, asszonyom! — nyögé Laura. — Mi lesz akkor velem!?

— Ön feledni fog, s még mással boldog lehet, de Gyulát szerelmével örökre megsemmisíti. Ön Gyulával úgy sem lehetne boldog; az ön érzékeny szíve egy perczig sem tudná a szerelem boldogságát élvezni azon tudat miatt, hogy tönkre tette azt, kit szeret. Ezen önvád mint sötét rém maradna mindig kettőjük között, mely megmérgezné minden perczüket.

— De, asszonyom, — hangzott bánatosan Laura szava — én szegény, de becsületes leány vagyok s nem látom át, hogy miért tenném Gyulát szerencsétlenné, ha nőül veszek. Ha talán nem vagyok is épen hozzá méltó feleség, de ő szeret engem s én érzem, hogy boldoggá fogom őt tenni, s ez tán képes lesz feledtetni azon ölnyöket, mik egy más, fényesebb házassággal jártak volna.

— Gyermekem, ön még nem tud mindent

rendeljem a kényszerűségnek, mert két szeretett lény boldogságáról volt szó.

Visszafojtott lélegzettel hallgatóztunk. Szívzakgató zokogás ütö meg füleinket. Laura sirt.

— Nem, asszonyom, — fuldokolá a szegény leány — ne kívánja tőlem ezt az áldozatot. Nem tehetem, nem tehetem. Ha Gyulát el kell veszítenem, utána szakad szívem.

— Meg kell lenni, kisasszony — szölt rideg hangon Korondiné. — Ha szerelmé oly nagy, a mint mondja, kell tudnia áldozatot hoznia azért, kit szeret. Vagy romlásba akarja őt dönteni? Önnek még ez éjjel távoznia kell.

— Irgalom, asszonyom! — nyögé Laura. — Mi lesz akkor velem!?

— Ön feledni fog, s még mással boldog lehet, de Gyulát szerelmével örökre megsemmisíti. Ön Gyulával úgy sem lehetne boldog; az ön érzékeny szíve egy perczig sem tudná a szerelem boldogságát élvezni azon tudat miatt, hogy tönkre tette azt, kit szeret. Ezen önvád mint sötét rém maradna mindig kettőjük között, mely megmérgezné minden perczüket.

— De, asszonyom, — hangzott bánatosan Laura szava — én szegény, de becsületes leány vagyok s nem látom át, hogy miért tenném Gyulát szerencsétlenné, ha nőül veszek. Ha talán nem vagyok is épen hozzá méltó feleség, de ő szeret engem s én érzem, hogy boldoggá fogom őt tenni, s ez tán képes lesz feledtetni azon ölnyöket, mik egy más, fényesebb házassággal jártak volna.

— Gyermekem, ön még nem tud mindent

rendeljem a kényszerűségnek, mert két szeretett lény boldogságáról volt szó.

Visszafojtott lélegzettel hallgatóztunk. Szívzakgató zokogás ütö meg füleinket. Laura sirt.

— Nem, asszonyom, — fuldokolá a szegény leány — ne kívánja tőlem ezt az áldozatot. Nem tehetem, nem tehetem. Ha Gyulát el kell veszítenem, utána szakad szívem.

— Meg kell lenni, kisasszony — szölt rideg hangon Korondiné. — Ha szerelmé oly nagy, a mint mondja, kell tudnia áldozatot hoznia azért, kit szeret. Vagy romlásba akarja őt dönteni? Önnek még ez éjjel távoznia kell.

— Irgalom, asszonyom! — nyögé Laura. — Mi lesz akkor velem!?

— Ön feledni fog, s még mással boldog lehet, de Gyulát szerelmével örökre megsemmisíti. Ön Gyulával úgy sem lehetne boldog; az ön érzékeny szíve egy perczig sem tudná a szerelem boldogságát élvezni azon tudat miatt, hogy tönkre tette azt, kit szeret. Ezen önvád mint sötét rém maradna mindig kettőjük között, mely megmérgezné minden perczüket.

— De, asszonyom, — hangzott bánatosan Laura szava — én szegény, de becsületes leány vagyok s nem látom át, hogy miért tenném Gyulát szerencsétlenné, ha nőül veszek. Ha talán nem vagyok is épen hozzá méltó feleség, de ő szeret engem s én érzem, hogy boldoggá fogom őt tenni, s ez tán képes lesz feledtetni azon ölnyöket, mik egy más, fényesebb házassággal jártak volna.

— Gyermekem, ön még nem tud mindent

rendeljem a kényszerűségnek, mert két szeretett lény boldogságáról volt szó.

Visszafojtott lélegzettel hallgatóztunk. Szívzakgató zokogás ütö meg füleinket. Laura sirt.

— Nem, asszonyom, — fuldokolá a szegény leány — ne kívánja tőlem ezt az áldozatot. Nem tehetem, nem tehetem. Ha Gyulát el kell veszítenem, utána szakad szívem.

— Meg kell lenni, kisasszony — szölt rideg hangon Korondiné. — Ha szerelmé oly nagy, a mint mondja, kell tudnia áldozatot hoznia azért, kit szeret. Vagy romlásba akarja őt dönteni? Önnek még ez éjjel távoznia kell.

— Irgalom, asszonyom! — nyögé Laura. — Mi lesz akkor velem!?

— Ön feledni fog, s még mással boldog lehet, de Gyulát szerelmével örökre megsemmisíti. Ön Gyulával úgy sem lehetne boldog; az ön érzékeny szíve egy perczig sem tudná a szerelem boldogságát élvezni azon tudat miatt, hogy tönkre tette azt, kit szeret. Ezen önvád mint sötét rém maradna mindig kettőjük között, mely megmérgezné minden perczüket.

— De, asszonyom, — hangzott bánatosan Laura szava — én szegény, de becsületes leány vagyok s nem látom át, hogy miért tenném Gyulát szerencsétlenné, ha nőül veszek. Ha talán nem vagyok is épen hozzá méltó feleség, de ő szeret engem s én érzem, hogy boldoggá fogom őt tenni, s ez tán képes lesz feledtetni azon ölnyöket, mik egy más, fényesebb házassággal jártak volna.

— Gyermekem, ön még nem tud mindent

rendeljem a kényszerűségnek, mert két szeretett lény boldogságáról volt szó.

Visszafojtott lélegzettel hallgatóztunk. Szívzakgató zokogás ütö meg füleinket. Laura sirt.

— Nem, asszonyom, — fuldokolá a szegény leány — ne kívánja tőlem ezt az áldozatot. Nem tehetem, nem tehetem. Ha Gyulát el kell veszítenem, utána szakad szívem.

— Meg kell lenni, kisasszony — szölt rideg hangon Korondiné. — Ha szerelmé oly nagy, a mint mondja, kell tudnia áldozatot hoznia azért, kit szeret. Vagy romlásba akarja őt dönteni? Önnek még ez éjjel távoznia kell.

— Irgalom, asszonyom! — nyögé Laura. — Mi lesz akkor velem!?

— Ön feledni fog, s még mással boldog lehet, de Gyulát szerelmével örökre megsemmisíti. Ön Gyulával úgy sem lehetne boldog; az ön érzékeny szíve egy perczig sem tudná a szerelem boldogságát élvezni azon tudat miatt, hogy tönkre tette azt, kit szeret. Ezen önvád mint sötét rém maradna mindig kettőjük között, mely megmérgezné minden perczüket.

— De, asszonyom, — hangzott bánatosan Laura szava — én szegény, de becsületes leány vagyok s nem látom át, hogy miért tenném Gyulát szerencsétlenné, ha nőül veszek. Ha talán nem vagyok is épen hozzá méltó feleség, de ő szeret engem s én érzem, hogy boldoggá fogom őt tenni, s ez tán képes lesz feledtetni azon ölnyöket, mik egy más, fényesebb házassággal jártak volna.

— Gyermekem, ön még nem tud mindent

rendeljem a kényszerűségnek, mert két szeretett lény boldogságáról volt szó.

Visszafojtott lélegzettel hallgatóztunk. Szívzakgató zokogás ütö meg füleinket. Laura sirt.

— Nem, asszonyom, — fuldokolá a szegény leány — ne kívánja tőlem ezt az áldozatot. Nem tehetem, nem tehetem. Ha Gyulát el kell veszítenem, utána szakad szívem.

— Meg kell lenni, kisasszony — szölt rideg hangon Korondiné. — Ha szerelmé oly nagy, a mint mondja, kell tudnia áldozatot hoznia azért, kit szeret. Vagy romlásba akarja őt dönteni? Önnek még ez éjjel távoznia kell.

— Irgalom, asszonyom! — nyögé Laura. — Mi lesz akkor velem!?

— Ön feledni fog, s még mással boldog lehet, de Gyulát szerelmével örökre megsemmisíti. Ön Gyulával úgy sem lehetne boldog; az ön érzékeny szíve egy perczig sem tudná a szerelem boldogságát élvezni azon tudat miatt, hogy tönkre tette azt, kit szeret. Ezen önvád mint sötét rém maradna mindig kettőjük között, mely megmérgezné minden perczüket.

— De, asszonyom, — hangzott bánatosan Laura szava — én szegény, de becsületes leány vagyok s nem látom át, hogy miért tenném Gyulát szerencsétlenné, ha nőül veszek. Ha talán nem vagyok is épen hozzá méltó feleség, de ő szeret engem s én érzem, hogy boldoggá fogom őt tenni, s ez tán képes lesz feledtetni azon ölnyöket, mik egy más, fényesebb házassággal jártak volna.

— Gyermekem, ön még nem tud mindent

rendeljem a kényszerűségnek, mert két szeretett lény boldogságáról volt szó.

Visszafojtott lélegzettel hallgatóztunk. Szívzakgató zokogás ütö meg füleinket. Laura sirt.

— Nem, asszonyom, — fuldokolá a szegény leány — ne kívánja tőlem ezt az áldozatot. Nem tehetem, nem tehetem. Ha Gyulát el kell veszítenem, utána szakad szívem.

— Meg kell lenni, kisasszony — szölt rideg hangon Korondiné. — Ha szerelmé oly nagy, a mint mondja, kell tudnia áldozatot hoznia azért, kit szeret. Vagy romlásba akarja őt dönteni? Önnek még ez éjjel távoznia kell.

— Irgalom, asszonyom! — nyögé Laura. — Mi lesz akkor velem!?

— Ön feledni fog, s még mással boldog lehet, de Gyulát szerelmével örökre megsemmisíti. Ön Gyulával úgy sem lehetne boldog; az ön érzékeny szíve egy perczig sem tudná a szerelem boldogságát élvezni azon tudat miatt, hogy tönkre tette azt, kit szeret. Ezen önvád mint sötét rém maradna mindig kettőjük között, mely megmérgezné minden perczüket.

— De, asszonyom, — hangzott bánatosan Laura szava — én szegény, de becsületes leány vagyok s nem látom át, hogy miért tenném Gyulát szerencsétlenné, ha nőül veszek. Ha talán nem vagyok is épen hozzá méltó feleség, de ő szeret engem s én érzem, hogy boldoggá fogom őt tenni, s ez tán képes lesz feledtetni azon ölnyöket, mik egy más, fényesebb házassággal jártak volna.

— Gyermekem, ön még nem tud mindent

rendeljem a kényszerűségnek, mert két szeretett lény boldogságáról volt szó.

Visszafojtott lélegzettel hallgatóztunk. Szívzakgató zokogás ütö meg füleinket. Laura sirt.

— Nem, asszonyom, — fuldokolá a szegény leány — ne kívánja tőlem ezt az áldozatot. Nem tehetem, nem tehetem. Ha Gyulát el kell veszítenem, utána szakad szívem.

— Meg kell lenni, kisasszony — szölt rideg hangon Korondiné. — Ha szerelmé oly nagy, a mint mondja, kell tudnia áldozatot hoznia azért, kit szeret. Vagy romlásba akarja őt dönteni? Önnek még ez éjjel távoznia kell.

— Irgalom, asszonyom! — nyögé Laura. — Mi lesz akkor velem!?

— Ön feledni fog, s még mással boldog lehet, de Gyulát szerelmével örökre megsemmisíti. Ön Gyulával úgy sem lehetne boldog; az ön érzékeny szíve egy perczig sem tudná a szerelem boldogságát élvezni azon tudat miatt, hogy tönkre tette azt, kit szeret. Ezen önvád mint sötét rém maradna mindig kettőjük között, mely megmérgezné minden perczüket.

— De, asszonyom, — hangzott bánatosan Laura szava — én szegény, de becsületes leány vagyok s nem látom át, hogy miért tenném Gyulát szerencsétlenné, ha nőül veszek. Ha talán nem vagyok is épen hozzá méltó feleség, de ő szeret engem s én érzem, hogy boldoggá fogom őt tenni, s ez tán képes lesz feledtetni azon ölnyöket, mik egy más, fényesebb házassággal jártak volna.

— Gyermekem, ön még nem tud mindent

rendeljem a kényszerűségnek, mert két szeretett lény boldogságáról volt szó.

Visszafojtott lélegzettel hallgatóztunk. Szívzakgató zokogás ütö meg füleinket. Laura sirt.

— Nem, asszonyom, — fuldokolá a szegény leány — ne kívánja tőlem ezt az áldozatot. Nem tehetem, nem tehetem. Ha Gyulát el kell veszítenem, utána szakad szívem.

— Meg kell lenni, kisasszony — szölt rideg hangon Korondiné. — Ha szerelmé oly nagy, a mint mondja, kell tudnia áldozatot hoznia azért, kit szeret. Vagy romlásba akarja őt dönteni? Önnek még ez éjjel távoznia kell.

— Irgalom, asszonyom! — nyögé Laura. — Mi lesz akkor velem!?

— Ön feledni fog, s még mással boldog lehet, de Gyulát szerelmével örökre megsemmisíti. Ön Gyulával úgy sem lehetne boldog; az ön érzékeny szíve egy perczig sem tudná a szerelem boldogságát élvezni azon tudat miatt, hogy tönkre tette azt, kit szeret. Ezen önvád mint sötét rém maradna mindig kettőjük között, mely megmérgezné minden perczüket.

— De, asszonyom, — hangzott bánatosan Laura szava — én szegény, de becsületes leány vagyok s nem látom át, hogy miért tenném Gyulát szerencsétlenné, ha nőül veszek. Ha talán nem vagyok is épen hozzá méltó feleség, de ő szeret engem s én érzem, hogy boldoggá fogom őt tenni, s ez tán képes lesz feledtetni azon ölnyöket, mik egy más, fényesebb házassággal jártak volna.

— Gyermekem, ön még nem tud mindent

rendeljem a kényszerűségnek, mert két szeretett lény boldogságáról volt szó.

Visszafojtott lélegzettel hallgatóztunk. Szívzakgató zokogás ütö meg füleinket. Laura sirt.

— Nem, asszonyom, — fuldokolá a szegény leány — ne kívánja tőlem ezt az áldozatot. Nem tehetem, nem tehetem. Ha Gyulát el kell veszítenem, utána szakad szívem.

— azt mondani, ime nem őszinte a szándékuk arra, hogy a visszaélések megszüntetessenek, mert nem fogadják el, a mit mi ajánlunk? (Helyeslés jobbfelől.) Ez az egymás intencióinak oly nemű illétése, melyet én nem is tartok helyesnek, de másfelől a csatlakozhatatlanság oly erős hitének jelzése, a milyen véges embereket nem illet meg, mert senki sem mondhatja, hogy egy bizonyos célhoz csak egy módon, csak azon, amelyet ő jónak lát, lehet eljutni. (Helyeslés jobbfelől.)

Azt mondja igen t. képviselőtársam! hol van a sanctiója annak, hogy a szabályok megtartassanak? Ezt, t. ház, az egyik és másik mód szerint csak egyben lehet keresni: a bírósági tagok becsületében és a megállapítandó szabályok correctségében.

Én ma is ismétlem, a mit a multkor mondtam, hogy az én meggyőződéseim szerint mind az, a mit ez irányban házszabály útján tenni lehet, meg van ezen házszabályjavaslatban téve, éppen azért kérem kell, hogy a bizottság javaslatát méltóztassék elfogadni.

Többek hozzászólása után a javaslat elfogadtatott.

SZEMLE.

Belföld.

A most ülésező két szeszadó-enquête tanácskozásainak befejezése után az osztrák és a magyar pénzügyminiszterium, valamint a két kereskedelmi miniszterium szakközgei közös értekezésre fognak egybeülni, hogy az új szeszadó-törvényjavaslat megállapítása ügyében tanácskozzanak. Egyes fontosabb kérdést illetőleg ez alkalommal az osztrák és a magyar szakértőkből egybehívandó közös enquête véleményei is meg fognak hallgatatni.

Bécsből írják: Andrassy Gyula gr. ide érkezett és hosszan tanácskozott Kálnoky gróffal. Este mind a ketten jelen voltak az operában. Andrassy állítólag felhatalmazást akar kérni a királytól, hogy a »Nordd. Allg. Zeitung«-nak felelhessen.

A kereskedelmi miniszter által legutóbb előterjesztett állategészségügyi törvényjavaslat — mint a »B. C.« írja — a képviselőházban nem kerül már tárgyalás alá, miután ezen javaslat megvitatása előreláthatólag hosszabb időt fogna igénybe venni s ez által az országgyűlés idejekorán való bezárása megakadályozható. — A quota törvényjavaslat és több kisebb előterjesztés — ezek közt a Görögországgal és Dániával kötött kereskedelmi szerződések becikkelyezéséről, valamint a mult év óta örökös förendiházi tagsági jogot nyert családok törvénybe iktatásáról szövege — elintézése után ellenben

még tárgyalás alá veendő lesz a házszabályok második részére vonatkozó bizottsági jelentés úgy, hogy a király ő felsége által trónbeszéddel bezárandó országgyűlés valószínűleg e hó 22-én feloszolhatik.

A nagyszebeni román konferencia. Nagy-Szebenből írják: A román konferencia, melynek főadata lesz határozni a fölötte, mily magatartást kövessenek a románok a legközelebbi képviselőválasztó campagne alatt, május 8-án délelőtt 11 órakor programszerűleg megnyitott. Az első ülés napirendjére a választási bizottság jelentése és új bizottság megválasztása van kitűzve. Da-ozára annak, hogy a konferenciára a képviselőket mindenütt oly demonstrative választották meg, az érdeklődés, mint most itten látható, a konferencia iránt mégis igen mérsékelt. A megválasztott képviselők szombaton és vasárnap jöttek meg, de távolról sem teljes számmal; sokan elmaradtak, a mi szintén egyik jele annak, hogy maguknak a románoknak a zömében mily kevés viszhangra talál az azok szava, a kik a konferenciát rendezik. A konferencia tagjai szombaton este egész csendben ismerkedő estélyt tartottak.

A nagyszebeni román konferenciáról az előbbi hírrel kapcsolatosan írják, hogy az értekezést eddigi kist ülései igen zajosak voltak, sőt egy kis meghasonlás is jött létre a bánati kerületek miatt, melyek az ellenzékét óhajtanak támogatni s a program hetedik pontját akként módosították, hogy nemcsak a kormány magyarosítása ellen kell küzdeni, hanem a magyar közművelődési egyesületek ellen is.

A Nagy-Szebenben május 9-én tartott konferencián Babes Vince, ki az 1884. évi konferencián 2½ óráig beszélt, ezuttal csak egy óráig tartó beszédet mondott. Szavai után a konferencia a 30-as bizottság határozati javaslatát fogadta el.

A korábbi program fönttartatik, mely szerint a párt küzdeni fog: 1. Erdély autonómiájának visszaszerzéséért; 2. a román nyelvnek közigazgatási, törvénykezési, közoktatási nyelvvé emelésén; 3. román hivatalnokok alkalmazásán; 4. a nemzetiségek egyenjogosítása törvényének a románokra előnyös revisioja s a törvények valódi alkalmazása érdekében; 5. az egyházak és felekezeti iskolák autonómiaja kivívása mellett; 6. a magyarosítás ellen; 7. az általános szavazati jogon alapuló választási törvény mellett.

május 9.

Az értekezlet ma déli ülésén Erdélyre nézve az abszolút a magyarországi és bánati részekre a relatív passivitást jelentette ki határozatilag az eddigi program fentartása mellett a román konferencia.

A magyar állampénztár bevételei az I. évnegyedben. A magyar állampénztárakba a folyó év I. negyedében befolyt bruttóbevételekről és e pénztárak

rozson. Mindnyájunk sorsa kezében van; mondja ki a döntő szót.

Laura sokáig hallgatott s végre zokogva szólt:

— Asszonyom, önnek igaza van; mi ketten boldogok nem lehetnénk... Megfogadom szavát... Kora reggel elhagyom a várost... Legyenek önök mindnyájan boldogok; szívemből kívánom.

Jó ideig fájdalmas, szívszakgató zokogás hangzott ki, majd meg Laura megtört hangja szólat meg ismét.

— Még csak egyet kérek, asszonyom: adjon egy levelet azokból, miket ama másikkal hozt hozt. Ha e sorokat láthatom, tán könnyebben viselhetem el szenvedéseimet.

Néhány pillanat mulva ruhasuhogás figyelmeztetett, hogy Korondiné eltávozott.

Mélyen megrendülve állottam Bélával szemben. Önkéntelenül toltuk ajkaimra a kérdést, hogy hát igaz-e mindaz, mit Korondiné elbeszél.

— Én nem tudok semmit róla, — szólt Béla álmélkodva — hogy adósságaink lennének, sőt ellenkezőleg, nekünk vannak követeléseink másokon. Anyám sokszor említette, hogy mily nehezen lehet a pénzeket beszélni.

— S hát jegyese van-e bátyádnak?

— Tudom, hogy egykor udvarolt egy gazdag báró kisasszonynak, de alig valószínű, hogy jegyben jártak volna, mert Gyula nem szeretette.

Tisztában valék, hogy Korondiné rászédte

által eszközölt bruttókiadásokról közzétett kimutatás összesen 71.486,680 frt összebevettelt és 85.162,804 frt összkidást tüntet fel. Ha a papíráradék kibocsátásából és állam-birtokok eladásából eredő jövedelmi többletektől eltekintünk, a bevételek 2.121,681 frt 30 krral kedvezőlenebbek; a kiadások ellenben 2.083,628 frt 90 krral kedvezőlenebb. Ellenben ha a pénztári eredményeket, a tényleges állapot alapján vesszük alapul, a bevételek 596,525 frt 78½ krral kedvezőlenebbek, a kiadások azonban 2.083,628 frt 43 krral kedvezőbbek s így a végeredmény a mult év I. negyedének eredményéhez képest 1.487,101 frt 64½ krral kedvezőbb.

A magyar államvasutak jövedelmi fölélsége. A magyar államvasutak folyó évi tiszta jövedelme gyanánt a folyó évben már 3.000,000 forint szállított be az állami közhoztai pénztárba.

Kulford.

Havreből jelentik: A tengerészeti kiállítás megnyitása alkalmával Goblet miniszterelnök beszédet tartott, melyben kiemelte, hogy Franciaország jó egyetértésben akar élni más államokkal; békében óhajta fejleszteni iparát, kereskedelmét. A francia nép nem táplál agresszív terveket; Franciaország csakis békét akar, háborút nem kíván. A szabadság behatása alatt a francziák idegessége, heves vérmérséklete megváltozott, helyébe hidegvérü elhatározás lépett. Szükség esetén azonban, ha veszély fenyegetne, szembeszállunk jogainkért. A beszéd kitűnő hatást tett.

Tegnap délben nyílt tengeren az aromanchi part közelében a »Champagne« postahajó összeütközött a »Villederio« gőzössel; az utóbbi azonnal elsüllyedt. 80 ember vízbe fulladt.

Pétervár beavatott körökben bizonyosnak tartják, hogy Sewalov gróf berlini nagykövet megmarad állomásán.

Nagy hadgyakorlatok az idén nem lesznek, részint a császár élete biztonságának okáért, részint azért, mivel a helyzet teljesen békés. (P. C.)

A »Kölnische Zeitung« a következőket írja a »Nordd. Allg. Ztg.«, cikkére: Nem Német, hanem Oroszország izgatta fel Ausztria birtokvágyát. De a kísértés fölösleges volt, mert az Ausztriában ma uralkodó s akkor is hatalmas párt ki tudta aknázni Andrassy hűségét, úgy, hogy ez a törzsmagyar az elvesztett olasz tartományokért két keletit nyerendő, elfogadtatta velük az inyüik ellenére való politikát.

A mit Bécsben és Budapesten hisznek, hogy azt a kelletlen megbízást Bosznia megszállására a berlini congressus adta, ez csak manöever volt arra, hogy elfogadtassák azt a politikát, melyhez Andrassy és Tisza felhasználatták magukat. Most már okmányokkal van bebizonyítva, hogy Németország politikának oka nem volt, mert azt az orosz barátság révén Bécsben csinálták.

Laurát, hogy őt önkéntes lemondásra bírja Meg akartam tehát okvetlenül akadályozni a cselszövényt s izgatott hangon szóltam:

— Még ez éjjel közölnünk kell mindent bátyáddal, mert én ármányt sejtetek. S ezzel sietve haladtunk lakásuk felé.

Gyulát nem találtuk honn. Sorba jártuk a város minden vendéglőjét, kávéházát, hol csak meg szokott fordulni, de sehol sem volt feltalálható. Már éjfél felé járt az idő. Elhatároztuk, hogy lakásán várjuk be hazajövetelét. Aggodalmak között yirasztottunk szobájában hajnalig, de ő nem jött haza. Nem volt vesztegetni való idő. Elhatároztam, hogy magam megyek el Laurához s mindent elmondok neki, s megkérem, hogy ne utazék el bár addig; míg Gyula visszatér. Szorongva kopogtam szobája ajtaján. Belülről semmi nesz nem volt hallható.

Bizonyosan alszik — gondolám magamban. Megvárom majd, a míg felébred.

A reggeli szürkület mindinkább oszlott s már a keleti égbolt kezdett mindinkább világosodni.

Szent Isten, ha már elutazott volna! — villant meg hirtelen agyamban és nem törődve senmivel, felnyitám az ajtót. Aggódva léptem abba a kedves kis szobába, hol anynyi boldog órát tölték el. A félhomályban egy fehér alakot pillanték meg a pamlagon elterülve. Megkönnyebbülve sohajték fel:

— Tehát még itt van.

Nem mertem közeledni, hanem előbb lassan, majd erősebben köhögtem, hogy feléb-

Különfélék.

— Halálozás. Gábor Imre, Bereczk város volt polgármestere és országgyűlési képviselője, a székely szabadsághős Gábor Aron öccse, f. év május 8-án 71 éves korában meghalt. A derék családfő halálát nagy és virágozó család, széles körű rokonság s a barátok és tisztelők egész serege siratja. Temetése f. hó 10-én ment végbe a város és vidék általános részvéte mellett. Aldás és béke poraira!

— Időjárás Háromszéken. A szomjúságtól eltikadt természetet végre egy kis áldásos tavaszi eső üdíté meg, új életet adva a tenyészetnek. A tropikus hőséget hűvös napok váltották fel s minden jel arra mutat, hogy a fagyos szentek hívek maradnak az idén is hagyományos régi szokásaikhoz s ha fagyokat nem is, de hideget hoznak magukkal.

— Kézdi-Vásárhelyt a májusi országos vásár középszerű sikerrel folyt le. Alig volt nagyobb forgalom, mint egy népeesebb heti vásáron. A barompiacon szintén kevés volt az élénkség. Az eladni valóban nem volt hiány, de vásárló kevés.

— Mikó Árpád képviselőjelölt folyó hó 8-án tartotta meg program-beszédét Gyergyó-Ditró és Remete községekben, mindkét helyett lovas bandérium ment elébe és lelkes fogadtatásban részesült. Ditró községben tiszteletere bankett is volt.

— Tüz. Oláh-Taplocza községében folyó hó 6-án délután 5 órakor óriási tűzvész dühöngött. Mint lapunkat értesítik az akkor éppen dühöngő roppant orkánszerű szél csakhamar a községnek 1/3-át lángokba borította. Több mint 50 gazda szenvedett kárt. Többek közt leégtek a papi lak, csendőrségi laktanya s a templom fedele is. Tűzoltó szerrek hiányában vajmi keveset lehetett segíteni s ellentálni a szél által is élesztő tűztengernek. A gyulás oka ismeretlen, a kár több ezer frt ér.

Figyelmeztetés.

Ezennel tudatom, miként a K.-Vásárhely városi III-ad osztályu keresetadó alá tartozó egyének adója folyó hó 14-étől kezdődőleg tárgyalatik, még pedig a következők sorrendben:

folyó hó 14-én szombaton az iparosok; 16-án hétfőn a vendéglősök, kocsmárosok és borkereskedők;

17-én kedden a kereskedők és hasznosbérlek;

18-án szerdán ügyvédek, orvosok, bábák, bírósági végrehajtók, gyógyszerészek, takarékpénztári igazgatók, szesz- és sörgyárosok III-ad osztályu kereseti adója.

A tárgyalások pont 8 órakor kezdődnek.

Damokos Albert,
biz. elnök.

Felelős szerkesztő:

Ifj. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:

Ifj. Kovács Dániel.

redjen. Az alak nem mozdult. Az ajtót előbb lassan, majd hevesebben csaptam be, de Laura erre sem ébredett fel. Valami rossz sejtetem által gyötörtetve odaléptem. A leányka mozdulatlanul feküdt. Féltetoltam az ablak függőnyeit s a felkelő nap sugarai egy halotthalvány arcot világítottak meg... Laura halva volt. Keblén ott pihent az a levél, mit Korondinétől kapott.

A szomorú eset roppant feltűnést keltett. Az orvosok mérgezést konstataáltak. A tanuló ifjuság hű maradt halálában is ahhoz, kiért életében rajongott s a menyegzőre szánt ünnepeességeket a temetésen hajtotta végre. Szegény Laurát roppant részvét között temették el és soha senki sem tudta meg, hogy mi vitte rá, hogy kioltta azt az életet, mely még annyi boldogságot ígért.

Korondi Gyula, kit anyja küldött volt el ama végzetes napon a szomszéd községbe, elég jókor érkezett haza, hogy imádott kedvesét halva még egyszer láthassa.

Tíz év mulva még egyszer láttam őt. Alig hittem el, hogy az a részeges, elvadult külsejű ember az egykor oly hódító gavallér legyen. Bujában brnrvásra adta magát, eltékozolta minden vagyonát, s most hálásan fogadja, ha valaki egy pár krajczár alamizsnát ad.

Dobay János.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csikszentmártoni kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a csikszentmártoni takarékpénztár részvénytársaság végrehajtható csikszentimrei id. Balló József végrehajtást szenvedő elleni 180 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a csikszentmártoni kir. járásbiróság (a csikszentmártoni kir. járásbiróság) területén levő, Csik-Szentimre határára fekvő, a következő telekjegyzőkönyvben felvett ingatlanokra, u. m. 1) a csikszentimrei 57. sz. telekjegyzőkönyvben foglalt s alperes tulajdonát képező, A. + 111. hr. sz. kertre 9 frt, 381₂, 382., 383. hr. sz. alatti kert és házra 177 frt, 703₁. hr. sz. szántóra 7 frt, 1326. hr. sz. szántóra 26 frt, 1915. hr. sz. szántóra 11 frt, 2648. hr. sz. szántóra 3 frt, 3227. hr. sz. szántóra 5 frt, 3423., 3424. hr. sz. szántóra 64 frt, 3935. hr. sz. szántóra 1 frt, 3971. hr. sz. szántóra 5 frt és a 6125., 6126. hr. sz. szántóra 6 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik, a 381₂, 382., 383., 1326 és 1915. hr. sz. ingatlanokra azonban csak a 2608—1886. sz. a. elrendelt árverezés sikertelensége esetében, az árverést ezennel elrendelte, s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi május hó 21-ik napján délelőtti 9 órakor Csik-Szentimre község házában megrendelt nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42-dik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság Csik-Szentmártonon, 1887. évi február hó 15-ik napján.

Gál István,
aljbíró.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy kézdivásárhelyi id. Dávid István végrehajtható kézdiszentléleki Balog István végrehajtást szenvedő elleni 36 frt 44 kr tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő, Kézdiszentlélek községében fekvő, a kézdiszentléleki I. Rész 342. sz. tjkvben foglalt A + a. 728₁, 732₁. hr. sz. 2 frt, 741., 742. hr. sz. 421 frt, 3323₂. hr. sz. 7 frt, 3426₂. hr. sz. 44 frt, 4348., 4349. hr. sz. 44 frt, 4767. hr. sz. 25 frt, 5245. hr. sz. 7 frt, 5302₂. hr. sz. 2 frt, 5683₁. hr. sz. 36 frt, 7386₂. hr. sz. 29 frt, 9308., 9309., 9310., 9311., 9312., 9313. hr. sz. 87 frt, 9521., 9522., 9523. hr. sz. 174 frt, 8801. hr. sz. 151 frt becsértékű ingatlanokra, valamint a kézdiszentléleki 940. sz. tjkvben foglalt 6802., 6083. hr. sz. 17 frt becsértékű ingatlanokra — tekintettel az 1881. évi 60. t. cz. 156. §-ára — a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi május hó 21-ik napján délelőtti 9 órakor Kézdiszentlélek községében a község házában megrendelt nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át telekkönyvi testenkint készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság üléséből 1887. évi január hó 19-én.

Sándor Kálmán,
h. elnök.
Barcsa Miklós,
jegyző.

B

AZILIKA

SORSJEGYEK.

Évenként 3 huzás.

1887. évben főnyeremények:

Junius 1-én: **200.000** forint o. é.

Deczember 1-én: **100.000** forint o. é.

Eredeti sorsjegyek a napi árfolyamon.

Igény- 5 sorsj. 24 havi részl. á frt **2.20**
jegyek 110 „ 24 „ „ á frt **4.40**

azonnali játszási joggal már a legközelebbi, 1887. junius 1-én történő huzáshoz.

A legkisebb nyereménnyel kihuzott sorsjegyek a nyereményhuzásoknál is tovább játszatnak.

A Pesti magyar kereskedelmi bank **VALTÓÜZLETE**
Budapest, Dorotya-utca 1.

Huzás már a jövő hónapban.

Kincsem sorsjegy á **1** frt **11** sorsjegy **10** frt
csak **10** frt

Főnyeremény készpénzben

50.000 frt

10.000 frt, 5000 frt 20% lev. || **4875** pénz-nyeremény.

Kincsem-sorsjegyek kaphatók:
a magyar lovaregylet sorsjegy-irodájában Budapesten, vaczi-utca 6. sz.

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

KELETI VONAL.

M e n e t r e n d.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

Állo m á s o k	319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.	Állo m á s o k	319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.
Predeal (vendéglő) (érk. ind.)				Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Szeben felé) (érk. ind.)	11.19	12.44	
Brassó (vendéglő) (érk. ind.)	4.16	7.47		Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé) (érk. ind.)	11.31	12.49	
Botfalv (érk. ind.)	4.44	8.08		Nagy-Enyed (érk. ind.)	1.22	2.09	
Földvár (érk. ind.)	5.02	8.24		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé) (érk. ind.)	1.51	2.19	
Mogyorós (érk. ind.)	5.24	8.39		Gyéres (elágazás Torda felé) (érk. ind.)	2.18	2.39	
Apáca (érk. ind.)	5.43	8.51		Kolozsvár (vendéglő) (érk. ind.)	3.04	3.14	6.03
Kőpecz (érk. ind.)	6.05	9.07		Nagy-Várad (vendéglő) (érk. ind.)	3.14	3.22	9.13
Agostonfalva (érk. ind.)	6.15	9.14		Budapest (érk. ind.)	3.51	3.53	
Alsó-Rákös (érk. ind.)	6.36	9.30			4.01	3.56	
Homoród (érk. ind.)	7.06	9.51			5.56	5.30	
Kacza (érk. ind.)	7.28	10.04			6.31	6.31	
Bene (érk. ind.)	7.53	10.24			10.00	11.00	
Erked (érk. ind.)	8.18	10.39			10.55	11.15	9.18
Héjasfalva (érk. ind.)	8.52	10.03			7.45	10.00	2.15
Segesvár (vendéglő) (érk. ind.)	9.19	11.19					
Medgyes (érk. ind.)	9.31	11.26					
	10.57	12.29					

A ☐ foglalt számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 perczig számított éjjeli időt jelentik.

Brassóból Bukarest felé a gyorsvonat indul reggel 5 óra 45 perczkor, a vegyes vonat délután 1 óra 55 perczkor

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt